



מפוקסה של רפתנית בגליל

אן בכר, קב' מחניים

ספטמבר 1984

עבודה. הקיץ כמעט לא ראינו תופעה כזאת. יש להניח שהיעלמות הדלקות קשורה אולי בדבר אחר ששמנו לב אליו: היו מעט מאוד זבובים השנה, לדעתי לא בגלל תברואה מוצלחת במיוחד, אלא מפני שכל אזור הרפתות יותר נקי ומסודר. כעת התחלנו בשימוש של רסק תפוחים שמשך אליו הרבה זבובים ואני מקווה שהוא לא יעורר שוב את בעיות העיניים.

אם הקיץ היו מעט זבובים אז הטבע השלים לנו את החסר **במכה רצינית של עכברים וחולדות**. עכברים זה סתם לא נעים, אבל החולדות ממש גרמו לנו מזק. הם פיתחו תאבון לחלקים של מדי החלב מסוג WAIKATO שמונחים על המדף במשך החודש. עד שגילינו את זה נשארנו לפני ביקורת חלב אחת כמעט ללא הפקקים ל"ויקטורים".

במשך שנים לא הצלחנו להשיג **קו טלפון לאזור הרפת**. עכשיו קבלנו פיצוי על ההמתנה הארוכה: טלפון אל-חוטי דגם "גיימס בונד". החסרון בו הוא, ששומעים את הצלצול רק בקרבת הטלפון, וגם שהוא עובד על סוללות שאחד מהן נמצאת תמיד במילוי במפעל. לעומת זה היתרון הוא שאפשר גם לשאת אותו ביד כאשר מסתובבים ברפת. אפשר למשל, לשבת על הגדר בתצפית דרישות, להזמין תערוכת או לצלצל לדודה בחיפה....



זה היה השבוע שהיה, **קיץ חם והפרות והרפתנים סובלים**. במשך שבוע ימים באמצע אוגוסט אירעו שלוש הפלות, בחודשים 5-7 של ההריון, כולם תאומים, ושתי המלטות קשות של תאומים, כשהולד היחיד שנשאר בחיים הוא תאומה לעגל. אחת הפרות שהפילה, מתה יומיים אחרי זה מהרעלת דם. עוד פרה מתה מגוף זר, פשוט צנחה ארצה ומתה כעבור מספר שעות. להוסיף לזה גל של דלקות עטין מטיפוס קולי, ושני רפתנים במילואים ובחופש – שמחנו כשהגיע השבוע לסיומו.

במשך השנים קבלתי הרבה תגובות לכתבות האלה, אבל, אף פעם לא תגובה כה חריפה כמו שקבלתי מאפרי מהתארגנות הרפת בגרנות, למה שכתבתי על הטילוף בחוברת 191. יש רק להוסיף, שאמנם היה זה אילן שמשך את תשומת לבנו לעניין מחירי הטילוף. התחלת הפתרון נמצא על ידי שני אזורים, בדרום ובגרנות, שהתארגנו לבד כדי לפתור את הבעיה על ידי חתימת הסכמים עם הטלפים, שבעקבותם ירד המחיר לכולנו.

לפעמים צריכים לציין בעיה שלא היתה השנה, שמא גורמיה עלולים להתעורר שוב! במשך שנים **הפרות והעגלות סבלו קשות מדלקות עיניים** במשך חודשי הקיץ. הטיפול בדלקות האלה ממושך ודורש הרבה שעות